

hun plaats."

Jezus kijkt op en zegt : "Ik ween niet over Mijzelf. Ik ween over hen, want zij doden zichzelf, doof als ze zijn voor elke uitnodiging."

"Wat zullen wij nu doen ?" vraagt de andere Jakobus.

"Wij zullen naar Galilea gaan. Morgenvroeg zullen wij hier weggaan."

"Vandaag niet, Heer ?"

"Neen. Ik moet vaarwel zeggen aan de goede mensen hier. En jullie zullen met Mij meekomen."

EEEEEE 000000 EEEEEEE 000000 EEEEEEE 000000 EEEEEEE

138. - 22.

EEN NIEUWE LEERLING VERTREK NAAR GALILEA.

16 april 1945.

¹ "Heer, ik heb niets gedaan tenzij mijn plicht tegenover God, tegenover mijn meester en tegenover de oprechtheid van geweten. Ik ging die vrouw na terwijl zij mijn gastvrouw was en vond dat zij altijd oprecht was. Zij kan een zondares geweest zijn. Maar nu is zij het niet. Waarom zou ik een verleden onderzoeken waarover zij spijt heeft en waarvoor zij geboet heeft ? Mijn zonen zijn mooie jonge mannen. Maar zij heeft nooit haar gelaat getoond, dat werkelijk mooi is, noch liet zij hen haar stem horen. Ik kan zeggen dat ik de toon van haar zilveren stem hoorde toen zij schreeuwde omdat zij gewond was geweest. Anders, het overige dat zij vroeg van achter haar sluier, en zij vroeg het altijd aan mij of mijn vrouw, werd met zulke zachte stem gefluisterd dat wij haar nauwelijks verstonden. Gij kunt zien hoe voorzichtig zij ook was. Als zij vreesde dat haar aanwezigheid schadelijk kon zijn voor iemand, ging zij weg. Ik had beloofd haar te verdedigen en haar te helpen. Maar zij benutte die gelegenheid niet. Neen. Een gevallen vrouw gedraagt zich zo niet ! Ik zal voor haar bidden, zoals zij het mij vroeg, ook zonder die gedachtenis. Bewaar het, Meester. Geef het in aalmoezen, voor haar welzijn. Als het door U wordt gegeven, zal het vrede voor haar bekomen."

De rentmeester spreekt eerbiedig tot Jezus. Het is een flinke mooie man met een eerlijk voorkomen. Achter hem staan zes zware jonge mannen, allen zoals hun vader, zes echt verstandige wens, en zijn vrouw is er ook, een kleine, lieve, slanke vrouw, die naar haar man luistert alsof hij een god was, voortdurend bevesti-

gend knikkend.

Jezus neemt de gouden armband en geeft hem aan Petrus zeggende : "Het is voor de armen." Dan richt Hij zich tot de rentmeester : "Niet iedereen in Israël is zo oprecht als gij zijt. Gij zijt wijs want gij kunt het goede halen uit het kwaad en gij volgt in oprechtheid zonder de kosten te tellen, als het voordelig is zo te handelen uit menselijk standpunt. In Naam van de Eeuwige Vader zegen Ik u, uw kinderen, uw vrouw en uw huis. Volhard in zulk een geestelijke neiging en de Heer zal altijd met u zijn en gij zult eeuwig leven bezitten. Ik ga nu weg, maar dat wil niet zeggen dat wij elkaar niet meer zullen ontmoeten. Ik zal terugkomen en gij kunt altijd naar Mij toekomen. God verleent u vrede voor datgene wat gij voor Mij en vóór dat arme schepsel gedaan hebt."

De rentmeester, zijn kinderen en vrouw knielen neer en kussen de voeten van Jezus, die na een laatste zegenend gebaar weggaat naar het dorp met Zijn leerlingen.

² "En wat als dat lelijk volk daar nog is ?" vraagt Filippus.

"Het is niet verboden tot de mensen te spreken op straat" antwoordt Judas van Alfeüs.

"Neen. Maar voor hen zijn wij 'vervloekt'."

"O ! trek het u niet aan ! Verveelt het u ?"

"Het verveelt mij enkel omdat de Meester geen geweld wil. En daar zij het weten, halen zij er profijt uit" gromt Petrus in zijn baard. En hij denkt zeker dat Jezus, die tot Simon spreekt en Iscariot, hem niet hoort.

Maar Jezus hoort het en keert zich om, half ernstig, half glimlachend en zegt : "Denkt gij dat Ik zou zegepralen moest Ik geweld gebruiken ? Dat is een arm menselijk systeem en dient, enkel tijdelijk, voor menselijke overwinningen. Hoelang duurt verdrukking ? Tot het vanzelf reactie uitlokt onder de verdrukte mensen, wier opgehoopte reacties groter geweld vormen en de voorgaande verdrukking afschaft. Ik verlang geen tijdelijk koninkrijk, Ik wil een eeuwig : het Koninkrijk des hemels. Hoe dikwijls heb Ik het jullie gezegd ? Hoe dikwijls zal Ik het jullie nog moeten zeggen ? Zullen jullie ooit verstaan ? Ja, het ogenblik zal komen dat jullie het zullen verstaan."

"Wanneer, Heer ? Ik ben haastig om te verstaan, zodat ik minder onwetend ben" zegt Petrus.

"Wanneer ? Als gij gemalen zult worden als koren tussen de stenen van berouw en boete. Gij zoudt kunnen, ja zelfs, gij zoudt voordien verstaan. Maar om het te kunnen zoudt gij uw menselijke natuur moeten te boven komen en uw ziel vrij laten. Maar jullie

zijn niet bekwaam zulk een inspanning van uzelf te vragen. Maar jullie zullen verstaan... jullie zullen verstaan. En dan zullen jullie ook verstaan dat Ik geen gebruik kon maken van geweld, een menselijk middel, om het Rijk des hemels te vestigen : het Koninkrijk van de geest. Wees intussen niet bevreesd. Die mannen die jullie vervelen, zullen niets doen. Voor hen is het genoeg Mij te hebben verdreven."

"Maar zou het niet gemakkelijker zijn aan het hoofd van de synagooq te zeggen naar het huis van de rentmeester te komen of te wachten op ons aan de hoofdstraat ?"

"O ! wat een wijs man is Mijn Tomas vandaag ! Natuurlijk was het niet gemakkelijk. Of liever : het was gemakkelijker maar niet eerlijk. Hij toonde heldhaftigheid voor Mij en werd beledigd in zijn huis omwille van Mij. Het is passend dat Ik naar zijn huis zou gaan om hem te troosten."

³ Hier is het dorp. Een groot zeer landelijk dorp, met huizen in de boomgaarden die thans alle naakt staan en er zijn veel kudde. Het moet een voortreffelijke plaats zijn voor schapenfokkerij, want er blaten overal schapen, komende van of gaande naar de weilanden op de vlakten. Daar is de gebruikelijke kruisstraat, met het plein en de fontein in het centrum. Het huis van het hoofd van de synagooq is daar.

De deur wordt geopend door een oudere vrouw, wier gelaat duidelijk getekend is door tranen. En, als zij de Heer ziet, heeft zij een reactie van vreugde en zij werpt zich zegenend neer.

"Sta op, moeder. Ik ben gekomen om u vaarwel te zeggen. Waar is uw zoon ?"

"Hij is daarbinnen..." en zij wijst naar een kamer op het einde van het huis. "Zijt Gij gekomen om hem te troosten ? Ik ben er niet toe in staat geweest..."

"Zo, is hij ontmoedigd ? Heeft hij spijt Mij te hebben verdedigd ?"

"Neen, Heer. Maar hij heeft een scrupel. Hij zal het U zelf zeggen. Ik zal hem roepen."

"Neen. Ik zal gaan. Wachten jullie hier. Laat ons gaan, vrouw."

Jezus gaat door de gang, slechts enkele meter lang, Hij duwt de deur open en gaat in de kamer. Hij gaat traag naar een man die gezeten is, gebogen naar de grond, verdiept in een angstige me-

ditatie.

"Vrede zij u, Timoteüs."

"Wat ! Gij ! Heer !"

"Ja, Ik ben het. Waarom zijt gij zo droevig ?"

"Heer... Ik... Zij zegden mij dat ik gezondigd heb. Zij zegden mij dat ik vervloekt was. Ik onderzoek mij maar ik zie er mij zo niet voor uit. Maar zij zijn de heiligen in Israël en ik ben een arm hoofd van de synagoog. Zij hebben zeker gelijk. En nu durf ik niet opzien naar het boze gelaat van God. En ik heb er nu zo een behoefte aan ! Ik dien Hem met ware liefde en ik probeerde het Hem te zeggen. Ik zal nu beroofd zijn van die gelegenheid, want het Sanhedrin zal mij heel zeker vervloeken."

"Maar welk is uw angst ? Dat gij niet meer het hoofd zijt van de synagoog, of omdat het voor u niet meer kan over God te spreken ?"

"Dat is het wat mij bedroeft, Meester ! Ik denk dat Gij bedoelt indien ik spijt heb niet meer het hoofd van de synagoog te zijn omwille van het profijt en de eer dat zo iemand eruit haalt. Daarom geef ik niet. Ik heb enkel mijn moeder, die geboren werd te Aera waar zij een klein huis heeft. Daar heeft zij een dak en het nodige om te leven. Ik... ben jong. Ik zal werken. Maar ik zal nooit meer durven spreken over God, want ik heb gezondigd."

"Waarom hebt gij gezondigd ?"

"Zij zeggen dat ik een medeplichtige ben van... Heer ! Doe mij niet spreken !..."

"Neen. Ik zal spreken. Neen, Ik zal het ook niet vernoemen. Maar gij en Ik kennen hun beschuldigingen en wij weten dat zij niet waar zijn. Daarom hebt gij niet gezondigd. Ik zeg het u."

"Dan kan ik nog opkijken naar de Almachtige ? Is het niet..."

"Wat, zoon ?" Jezus is uiterst lief als hij over de man buigt die plots opgehouden heeft te spreken alsof hij vreesde. "Wat ? Mijn Vader verlangt dat gij naar Hem zoudt opkijken, Hij wil dat gij naar Hem zoudt opkijken. En Ik wil uw hart en uw gedachten. Ja, het Sanhedrin zal u treffen. Ik strek Mijn armen naar u uit en zeg : 'Kom'. Wilt gij Mijn leerling zijn ? Ik zie in u wat nodig is om een arbeider te zijn voor de eeuwige Meester. Kom naar Mijn wijngaard..."

"Meent Gij dat werkelijk, Meester ? Moeder... hebt gij het gehoord ? Ik ben gelukkig, moeder ! Ik... zegen dat lijden want het geeft mij die vreugde. O ! laat ons vrolijk zijn, moeder. Ik wil gaan met de Meester, en gij teruggaan naar uw huis. Ik zal onmiddellijk komen, Heer, die al mijn vrees verbannen hebt, mijn spijt en

mijn vrees voor God."

"Neen. Gij zult op het woord wachten van het Sanhedrin, met een rustig hart, zonder haat. Blijf op uw post zolang als gij erin gelaten wordt. Gij zult Mij bereiken te Nazaret of te Kafarnaüm. Vaarwel. De vrede zij met u en met uw moeder."

"Blijft Gij niet in mijn huis?"

"Neen. Ik zal naar het huis van uw moeder komen."

"Het is geen loyaal dorp."

"Ik zal hen leren trouw te zijn. Vaarwel, moeder. Zijt gij nu gelukkig?" Jezus liefkoost haar, zoals Hij normaal doet met oudere vrouwen die Hij, merk ik 'Moeder' noemt.

"Ik ben gelukkig, Heer. Ik bracht een zoon op voor de Heer. De Heer neemt hem nu van mij weg om een dienaar te worden van Zijn Messias. Gezegend zij het uur dat Gij hier zijt gekomen. Gezegend zij mijn afstammeling die in Uw dienst geroepen werd."

"Gezegend zij de moeder die zo heilig is als Anna van Elkana. Vrede zij met u."

Jezus gaat buiten gevolgd door moeder en zoon. Hij vervoegt Zijn leerlingen, zegt nog eens vaarwel en begint Zijn terugreis naar Galilea.

EEEEEE 00000 EEEEE 00000 EEEEE 00000 EEEEE

139. - 23. OP DE BERGEN NABIJ EMMAUS.

17 april 1945.

¹ Jezus is met Zijn leerlingen in een zeer bergachtige streek. Het is een slechte en ruwe weg en de oudere apostelen vinden het vooruitgaan lastig. De jongeren, daarentegen, zijn zeer vrolijk rond Jezus en zij klimmen vlug, sprekend met elkaar.

De twee neven, de zonen van Zebedeüs en Andreas zijn opgetogen bij de gedachte naar Galilea terug te gaan, en hun vreugde is zodanig dat het ook Iscariot meesleept, die voor enige tijd in een uitstekende geestesgesteltnis is geweest. Hij zegt eenvoudig: "Meester, met Pasen, wanneer wij naar de Tempel gaan, zult Gij terug naar Keriöt komen? Mijn moeder hoopt altijd U te zien. Zij stuurde mij een woord. En ook de mensen van het dorp..."

"Zeker. Nu, zelfs indien wij wilden gaan, is het jaargetijde te guur om langs die onbegaanbare wegen te gaan. Zie hoe lastig het zelfs hier is. En zonder die dwang zou Ik die reis niet begonnen

zijn... Maar wij konden niet langer meer blijven..." Jezus wordt stil en nadenkend.

"En later, ik bedoel voor Pasen, zullen wij kunnen komen ? Ik zou Uw grot willen tonen aan Jakobus en Andreas" zegt Johannes.

"Vergeet gij hoe dierbaar Betlehem voor ons is ?" vraagt Iscariot. "Ja, hoezeer zij de Meester liefhebben."

"Neen. Maar ik zou kunnen gaan met Jakobus en Andreas. Jezus zou te Jutta kunnen blijven of in uw huis..."

"Ja, daar hou ik van. Wilt Gij komen, Meester ? Zij zullen naar Betlehem gaan, en Gij zult bij mij blijven te Keriot, Gij zijt nooit alleen met mij geweest... en ik zou U zo graag helemaal voor mij alleen willen..."

"Zijt gij jaloers ? Weet gij niet dat Ik jullie allen even gaarne zie ? Denkt gij niet dat Ik met jullie allen ben, ook wanneer Ik ver verwijderd schijn ?"

"Ik weet dat Gij van ons houdt. Moest Gij ons niet liefhebben, dan zoudt Gij veel strenger moeten zijn, tenminste met mij. Ik geloof dat Uw geest altijd over ons waakt. Maar wij zijn niet alleen geest. Daar is de mens, met de liefde van een mens, zijn verlangens, zijn betreuren. Jezus, ik weet dat ik niet deze ben die U het meest gelukkig maak. Maar ik geloof dat Gij weet hoe ik verlang U aangenaam te zijn en welk een spijt ik heb voor al de uren dat ik U verloor door mijn ellende..."

"Neen, Judas. Ik verlies u niet. Ik ben dichter bij u dan bij de anderen precies omdat Ik weet wie gij zijt."

"Wat ben ik, Heer ? Zeg het mij. Help mij verstaan wat ik ben. Ik begrijp mijzelf niet. Ik schijn een vrouw te zijn die gestoord is door grillen veroorzaakt door haar zwangerschap. Ik verlang zowel naar heilige dingen als naar bedorvene. Waarom ? Wat ben ik ?"

² Jezus kijkt hem aan met een ondoorgroondelijke uitdrukking. Hij is droevig, maar Zijn droefheid is gemengd met medelijden, met zoveel medelijden. Hij kijkt als een dokter die de toestand van een patiënt observeert en weet dat hij niet terug gezond kan worden... Maar Hij spreekt niet.

"Zeg het mij, Meester. Uw opinie zal het minst harde zijn voor de arme Judas. In elk geval... wij zijn allen broeders. Het heeft geen belang dat zij weten waarvan ik gemaakt ben. Integendeel, indien zij Uw opinie over mij horen, zullen zij zich verbeteren en mij

willen helpen, is het zo niet ?"

De anderen zijn verlegen en weten niet wat te zeggen. Zij kijken naar hun gezelschap, zij kijken naar Jezus.

Jezus trekt Iscariot naar Zich toe, op de plaats waar Zijn neef Jakobus voordien stond, en zegt : "Gij zijt enkel verward. Gij hebt al de beste elementen, maar ze zijn niet goed vast, en het lichtste windje zet ze overhoop. Kort geleden gingen wij voorbij die pas en men toonde ons de schade veroorzaakt aan de arme huizen van dat kleine dorp ginder door het water, het land en de bomen. Water, land en bomen zijn nuttig en gezegende dingen, is het zo niet ? En toch werden zij daar een vloek. Waarom ? Omdat het water van de bergstroom geen vaste loop had, maar ook omwille van de traagheid van de mens, het had verscheidene beddingen gegraven, volgens zijn grillen. Dat was allemaal goed zolang er geen stormen waren. Het heldere water dat de berg bespoelde met zoveel kleine stroompjes scheen als het werk van een juwelier, als halssnoeren van diamant of smaragd, naargelang zij het licht of de schaduw van de bossen weerspiegelden. En de mens genoot ervan, want de murmelende waterlopen waren nuttig voor zijn velden. Ook de planten waren prachtig; zij waren geplant geweest door dartele winden, met vreemd gebladerte en takken en hadden brede open plaatsen gelaten voor de zonneschijn. Ook de zachte grond was mooi, die was neergezet geworden door, wie weet welke afgelegen vloedten tussen de golvingen van de berg en was zo vruchtbaar voor de landbouw. Maar toen de stormen kwamen een maand geleden, kwamen de grillige waterlopen samen en overspoelden op een onregelmatige manier langs verschillende wegen, de planten wegvegend en de grond uithollend diep in de vallei. Had het water weerhouden geweest op een ordelijke manier, en de bomen gegroepeerd geweest in bossen, en de grond methodisch gesteund door een passende bescherming, dan waren de drie goede elementen, bos, water en grond geen ramp en dood geworden voor dat kleine dorp. Gij hebt verstand, stoutmoedigheid, opvoeding, slagvaardigheid, fijn voorkomen en zovele andere hoedanigheden. Maar zij zijn niet geordend in u en gij laat ze zoals ze zijn. Zie : gij moet geduldig en aanhoudend werken om uw hoedanigheden in orde te brengen, want orde is ook kracht, zodat wanneer de storm komt van de bekoringen, het goede dat in u is niet een kwaad worde voor uzelf en voor anderen."

"Gij hebt gelijk, Meester. Nu en dan geraak ik in de war door een storm en alles wordt verstoord. En Gij zegde dat ik kon..."

"Uw wil is alles, Judas."

³ "En dat is de fout ! Dat is precies het ogenblik dat je je niet

in jezelf moet opsluiten. Maar gij moet uitzien voor de wereld, voor de wereld van de goede mensen, om door hen geholpen te worden. Een koorts wordt ook onderbroken door het contact met de vrede van goede mensen. En ge moet uitzien voor de wereld van degene die u kritiseren, want, door onze fierheid die ons aanzet ons te verbergen zodat onze bekoorde ziel niet kan 'gelezen' worden, wat zou kunnen dienen als een reactie voor onze morele zwakheid. En ge zoudt niet vallen."

"Gij ging in de woestijn..."

"Omdat ik het kon doen. Maar wee degene die alleen zijn, tenzij zij in hun eenzaamheid een menigte tegen een menigte zijn."

"Hoedat ? Ik begrijp niet."

"Een menigte deugden tegen een menigte bekoringen. Wanneer de deugd zwak is, moet men doen zoals deze klimop : vasthouden aan de takken van sterkere bomen, om op te klimmen."

"Dank U, Meester. Ik zal vasthouden aan U en mijn gezellen. Maar jullie moeten mij allen helpen. Jullie zijn allen beter dan ik."

"Het was de sobere eerlijke omgeving waarin wij opgebracht werden die beter was, vriend. Maar nu zijt gij bij ons en wij houden van u. Gij zult het zien... Ik wil Judea niet kritiseren, maar geloof mij, in Galilea, tenminste in onze dorpen, is er minder weelde en minder verderf. Tiberias, Magdala en andere plaatsen van plezier, zijn niet ver van verderf. Maar wij leven met 'onze' eenvoudige zielen, die ook ruw kunnen zijn, indien gij het wilt, maar die actief zijn en heilig, gelukkig met wat ons door God gegeven werd" zegt Jakobus van Alfeüs.

"Maar, weet gij niet, Jakobus, dat Judas' moeder een heilige vrouw is ? Haar goedheid staat op haar gelaat te lezen" werpt Johannes op.

Judas van Keriot glimlacht gelukkig bij die lof, en hij glimlacht zelfs meer wanneer Jezus bevestigt : "Gij hebt gelijk, Johannes. Zij is een heilig schepsel."

"He ! Het was mijn vaders droom van mij een groot werelds man te maken en hij trok mij te vroeg weg en te ver van mijn moeder..."

⁴ "Wat hebt gij gekregen om te zeggen dat gij altijd spreekt ?" vraagt Petrus van ver weg. "Halt ! Wacht op ons ! Het is niet eerlijk dat jullie zo verder gaan zonder acht te slaan dat mijn benen zo kort zijn."

Zij blijven staan tot de andere groep bij hen is.

"Ah ! mijn kleine boot, wat hou ik van u ! Ik moet hier werken als een slaaf... Waarover waren jullie aan het spreken ?"

"Wij zegden wat nodig is om goed te zijn" antwoordt Jezus.

"En Gij zegt het niet aan mij, Meester ?"

"Natuurlijk : orde, geduld, volharding, nederigheid, liefde... Ik zegde het u vele keren !"

"Orde niet. Wat heeft het hiermee te maken ?"

"Wanorde is nooit een goede hoedanigheid. Ik heb dat juist uitgelegd aan uw gezellen. Zij zullen het u vertellen. En Ik vermeldde het eerst, terwijl Ik liefde laatst vermeldde, omdat het de twee uitersten zijn van de rechte lijn van de volmaaktheid. Nu weet gij dat een rechte lijn op een vlak geen begin en geen einde heeft. Elk uiterste kan ofwel het begin of het einde zijn, terwijl in het geval van een spiraal, of elke andere tekening die niet opgesloten is in haarzelf, er altijd een begin en een einde is. Heiligheid is lijnvormig, eenvoudig, volmaakt en heeft maar twee uiteinden, zoals een rechte lijn."

"Het is gemakkelijk een rechte lijn te trekken..."

"Denkt gij dat ? Gij hebt ongelijk. In een tekening, zelfs indien ze ingewikkeld is, kunnen enkele onvolmaaktheden niet gemerkt worden. Maar een fout wordt dadelijk gemerkt in een rechte lijn : ofwel in helling ofwel in onzekerheid. Toen Jozef Mij het ambacht leerde, steunde hij er sterk op dat de planken moesten recht zijn en zeer terecht had hij de gewoonte te zeggen : 'Kijk, zoon. Het is mogelijk dat een kleine onvolmaaktheid niet te zien is in een decoratie, of in een gekruld werk, omdat het oog, tenzij het zeer geoefend is, als het een punt beziet, het andere niet merkt. Maar als een plank niet zo recht is als ze zou moeten zijn, zal zelfs het eenvoudigste werk geen voldoening geven, zoals een eenvoudige tafel voor een boer. Die zal hellen of schommelen. Die is enkel goed voor het vuur'. Wij kunnen dezelfde toepassingen maken op de zielen. Als wij niet alleen goed willen zijn voor het eeuwige vuur, t.t.z. indien wij de hemel willen veroveren, moeten wij volmaakt zijn als een plank die vlak is en behoorlijk gevormd. Wie zijn geestelijk werk begint op een niet vlakke manier, vertrekkend van nutteloze dingen, van het ene op het andere springt als een rusteloze vogel, zal eindigen door niet bekwaam te zijn de verschillende delen samen te voegen van dat werk. Ze zullen niet passen. Daarom, orde en liefde. Na die twee uitersten goed vast te hebben gezet met twee vijzen, dat ze niet kunnen bewegen, kunt gij aan al de rest werken, decoraties of uitsnijden, wat het ook zijn mag. Hebt gij begrepen ?"

"Ja". Petrus ondergaat zijn les in stilte en besluit plots : "Alzo is mijn broer verstandiger dan ik. Hij is waarlijk flink. De ene stap na de andere, kalm en rustig. Hij schijnt niet te bewegen, terwijl... ik veel dingen vlug zou willen doen. En ik doe niets. Wie zal er mij helpen ?"

"Uw goede wil. Vrees niet, Petrus. Gij doet ook dingen. *gij vormt uzelf.*"

"En ik ?"

"Gij ook, Filippus."

"En ik ? Ik schijn voor niets goed te zijn."

"Neen, Tomas. Gij werkt ook. Jullie werken allen. Jullie zijn wilde bomen, maar de enten zullen traag en zeker jullie veranderen en jullie zijn Mijn vreugde."

"Wat doe je eraan. Wij zijn droevig en Gij troost ons. Wij zijn zwak, en Gij versterkt ons. Wij zijn benauwd en Gij moedigt ons aan. Gij zijt altijd gereed met raad en troost voor iedereen en voor elk geval. Hoe kunt Gij altijd gereed en zo goed zijn, Meester ?"

"Vrienden, daarom ben Ik gekomen, wetend wat Ik zou vinden en wat Ik te doen had. Als men geen illusies heeft, heeft men geen ontgoochelingen en bijgevolg verliest men geen enthousiasme. En men gaat vooruit. Herinner jullie dat wanneer, ook, jullie, zullen werken aan de dierlijke mens om er een geestelijke mens van te maken."

EEEEEE 00000 EEEEEE 00000 EEEEEE 00000 EEEEEE

140. - 24. IN HET HUIS VAN KLEOFAS,
HET HOOFD VAN DE SYNAGOOG.

18 april 1945.

¹ Johannes en zijn broer kloppen aan een deur in een dorp. Ik herken het huis waar de twee leerlingen van Emmaüs binnengingen met Christus na Zijn verrijzenis. Als de deur geopend wordt, gaan ze binnen en spreken tot iemand die ik niet zie. Zij komen buiten en gaan langs een straat en komen bij Jezus, die met de anderen op een eenzame plaats staat.

"Hij is thuis, Meester. En hij is werkelijk gelukkig dat Gij gekomen zijt. Hij zegde ons : "Ga en zeg Hem dat mijn huis tot Zijn beschikking staat. Ik kom ook'."

"Laat ons dan gaan."

Zij gaan voor een korte wijle en ontmoeten dan het oude hoofd

van de synagoog Kleofas, die wij zagen aan het Heldere Water. Zij buigen naar elkaar, daarop knielt de oude man, in verering; hij ziet eruit als een patriark. Enkele burgers, die hem zien, komen nieuwsgierig nader.

De oude man staat recht en zegt : "Hier is de beloofde Messias. Herinner u die dag, burgers van Emmaüs."

Sommige mensen kijken met een volledig menselijke nieuwsgierigheid, terwijl anderen kijken met godvruchtige eerbied. Twee mannen werken met hun ellebogen door de menigte en zeggen : "Vrede zij U, Rabbi. Wij waren er ook op die dag."

"Vrede zij jullie allen. Ik ben gekomen zoals het hoofd van uw synagoog het Mij gevraagd had."

"Zult Gij ook hier mirakels doen ?"

"Indien er kinderen Gods zijn die geloven en een mirakel nodig hebben, zal Ik het zeker doen."

Het hoofd van de synagoog zegt : "Degene die wensen de Meester te horen, moeten naar de synagoog komen. Ook degene die zieken hebben. Mag ik dat zeggen, Meester ?"

"Ja. Na zes uur zal Ik volledig tot uw beschikking zijn. Nu ben Ik volledig voor de goede Kleofas." En gevolgd door een sliert van mensen gaat Hij naast de oude man naar zijn huis.

"Hier is mijn zoon, Meester. En dit is mijn vrouw. En dit is de vrouw van mijn zoon en haar kleine kinderen. Ik heb spijt dat mijn andere zoon in Jeruzalem is met de schoonvader van mijn zoon Kleofas, en met een andere arme man van hier... Maar ik zal het U vertellen. Kom binnen, Heer, met Uw leerlingen."

Zij gaan binnen en verfrissen zich op de gewone Joodse manier. Daarna zetten ze zich neer bij het vuur dat brandt in een grote haard, want het is een koude vochtige dag.

"Weldra zullen wij aan tafel gaan. Ik heb de notabelen van de plaats uitgenodigd. Vandaag is het een groot feest. Allen geloven niet in U. Maar het zijn ook geen vijanden. Het zijn enkel onderzoekers... Zij zouden willen geloven. Maar wij zijn te dikwijls ontgoocheld geweest, de laatste tijd, omtrent de Messias. De mensen zijn wantrouwig. Een woord van de Tempel zou voldoende zijn om alle twijfel uit de weg te ruimen. Maar de Tempel... Ik denk wanneer de mensen U zullen zien en U zullen horen, op een eenvoudige manier, heel wat kan gedaan worden in die richting. Ik zou U enkele ware vrienden willen geven."

"Gij zijt er een."

"Ik ben een arme oude man. Moest ik jonger zijn, ik zou U volgen. Maar ouderdom is een last."

"Gij dient Me reeds door te geloven. Gij predikt Mij door uw geloof. Wees goed, Kleofas. Ik zal u niet vergeten in het uur van de Verlossing."

² "Hier is Simon met Hermas. Zij komen aan" licht de zoon in van het hoofd van de synagoog.

Zij staan allen op terwijl twee fatsoenlijke mannen van gemiddelde leeftijd binnenkomen.

"Dit is Simon en deze is Hermas. Het zijn ware Israëlieten. Hun zielen zijn onvervalst."

"God zal Zich aan hun zielen openbaren. Moge ondertussen vrede over hen nederdalen. Zonder vrede kan men God niet horen."

"Zo staat het ook in het boek van de Koning waar er spraak is over Elias."

"Zijn dat Uw leerlingen ?" vraagt deze, Simon genoemd.

"Ja."

"Zij zijn van alle leeftijd en van iedere plaats. En zijt Gij Galileër ?"

"Uit Nazaret. Maar Ik werd te Betlehem geboren ten tijde van de volkstelling."

"Dan zijt Gij een Betlehemiet. Uw gelaat bevestigt het."

"Het is een goedaardige bevestiging, voor menselijke zwakheid. Maar de bevestiging is in het bovennatuurlijke."

"Gij bedoelt, in Uw werken" zegt Hermas.

"Daarin en in de woorden die de Geest op Mijn lippen legt."

"Zij werden mij herhaald door degenen die ze hoorden. Uw wijsheid is werkelijk groot. En zult Gij er Uw koninkrijk op bouwen ?"

"Een koning moet onderdanen hebben die de wetten kennen van zijn koninkrijk."

"Maar al Uw wetten zijn geestelijk !"

"Gij hebt gelijk, Hermas. Ze zijn alle geestelijk. Ik zal een geestelijk koninkrijk hebben. Daarom heb Ik een geestelijk wetboek."

"En wat dan met de heropbouw van Israël ?"

"Val niet in de gewone dwaling bij het verstaan van de naam Israël voor zijn menselijke betekenis. Israël betekent : 'Godsvolk'. Ik wil de ware vrijheid en macht van dit Godsvolk herbouwen en Ik zal

het herbouwen door aan de hemel de zielen terug te geven die verlost werden en wijs zijn van eeuwige waarheid."

"Zetten wij ons, a.u.b. aan tafel" zegt Kleofas die met Jezus in het midden van de tafel zit. Hermas is rechts van Jezus en Simon naast Kleofas, daarna de zoon van het hoofd van de synagoog en de leerlingen.

Jezus, op verzoek van de eigenaar, doet de offerande en zegent en ze beginnen te eten.

³ "Zijt Gij langs hier gekomen?" vraagt Hermas.

"Nee, Ik ga naar Galilea. Ik zal hier later komen."

"Wat? Verlaat Gij het Heldere Water?"

"Ja, Kleofas."

"Menigten van mensen hadden de gewoonte er te komen, niet-tegenstaande het winter was. Waarom ontgoocht Gij hen?"

"Ik niet. Dat willen de zuiveren van Israël."

"Wat? Waarom? Welk kwaad deed Gij? Palestina heeft veel rabbijnen die spreken waar zij het wensen. Waarom moogt Gij niet?"

"Onderzoek niet, Kleofas. Gij zijt oud en wijs. Steek geen gift van bittere kennis in uw hart."

"Misschien preekt Gij een nieuwe leer, die door een dwaling van evaluatie, als gevaarlijk beschouwd werd door de schriftgeleerden en farizeeërs? Wat wij van U weten heeft er de schijn niet van... is het zo niet, Simon? Misschien weten wij alles niet. Volgens U, waarin bestaat Uw Leer?" vraagt Hermas.

"In de juiste kennis van de Tien Geboden. In liefde en barmhartigheid. Liefde en barmhartigheid, die adem en dat bloed van God, zijn de regel van Mijn gedrag en van Mijn Leer. En Ik beoefen het in al Mijn dagelijkse moeilijke situaties."

"Maar dat is geen fout! Het is goedheid."

"Het wordt beschouwd als zonde door de schriftgeleerden en farizeeërs. Maar Ik kan Mijn zending niet verkeerd voorstellen, ook kan Ik God niet ongehoorzaam zijn die Mij zond als 'Barmhartigheid' op aarde. De tijd van de volle Barmhartigheid is gekomen na eeuwen van Rechtvaardigheid. Rechtvaardigheid is de zuster van de Barmhartigheid. Zij werden geboren uit dezelfde schoot; maar terwijl voordien Rechtvaardigheid strenger was en de ander enkel zijn strengheden verzachtte - want God kan niet verbieden te beminnen - is Barmhartigheid nu de koningin en Rechtvaardigheid verheugt zich, want het was zo betreuenswaardig te moeten straffen! Indien gij de situatie behoorlijk beschouwt, zult gij gemakke-

lijk zien dat zij altijd bestonden sinds de mens God verplichtte streng te zijn. Het feit dat de mensheid nog bestaat is het bewijs van wat Ik zeg. Adams ware straf is vermengd met barmhartigheid. God had hen kunnen verbranden tot as in hun zonde. Hij verleende hen uitboeting. En Hij deed een Vrouw, de oorzaak van het goede, schijnen in de ogen van de vrouw, oorzaak van alle kwaad, verdrukt als oorzaak van het kwaad. En Hij verleende hen beiden kinderen en de kennis van het bestaan. Aan Kain, de moordenaar, samen met rechtvaardigheid verleende Hij het kenmerk, wat barmhartigheid was, zodat hij niet gedood werd. En Hij verleende aan Noë voor de bedorven mensheid, dat hij de mens mocht redden in de ark en daarna beloofde Hij de eeuwige overeenkomst van vrede. Geen woeste watervloeden meer. Rechtvaardigheid werd onderdrukt door Barmhartigheid. Wenst Gij met Mij een terugblik doorheen de Heilige Geschiedenis tot aan Mijn ogenblik? Jullie zullen groter en groter golven zien volgen de ene op de andere. Nu is Gods zee vol en ze rilt u, o mensheid, op haar helder rustig water, zij heft u, gezuiverd en mooi, op ten hemel, en zegt jullie: 'Ik geef jullie terug aan Mijn Vader'."

De drie mannen zijn verslonden in de verbazing van zoveel minnend licht. Dan verzucht Kleofas: "Zo is het. Maar Gij zijt zo de enige!"⁴ Maar wat zal er Jozef overkomen? Zouden zij reeds naar hem geluisterd hebben? Zullen zij naar hem geluisterd hebben?"

Niemand antwoordt.

Kleofas richt zich tot Jezus: "Meester, een man van Emmaüs is in een zware zonde gevallen. Zijn vader, lang geleden, stuurde zijn vrouw weg, die naar Antiochië ging en zich daar vestigde met naar broer, die een magazijn hield. Hij had nooit die vrouw ontmoet, die, voor redenen die ik niet onderzoek, weggestuurd werd enkele maanden nadat zij getrouwd was. Men had hem niet over haar verteld, want haar naam was natuurlijk uit dat huis gebannen geweest. Toen hij man werd en zijn vaders rijkdom en zaak erfde, besloot hij te huwen en daar hij in Joppe een vrouw ontmoet had, die een rijk magazijn hield, huwde hij haar. Ik weet nu niet hoe, maar het werd algemeen bekend dat die vrouw de dochter was van zijn vaders eerste vrouw. Daarom was het een zware zonde, hoewel, van mijn standpunt uit, het vaderschap van de vrouw uiterst onzeker is. Jozef, die veroordeeld werd, verloor ineens zijn rust als gelovige en als echtgenoot. En hoewel hij met de grootste spijt zijn vrouw wegstuurde, misschien zijn zuster, was zij erdoor zo aangedaan dat zij koortsig werd en stierf, en hij werd niet vergeven. In volle geweten zeg ik dat, indien hij geen vijanden had gehad, bege-

rig voor zijn rijkdom, dan zou hij niet zo hard geslagen zijn geweest. Wat zoudt Gij doen ?"

Het is een zeer ernstig geval, Kleofas. Waarom hebt gij er tot Mij niet over gesproken toen gij naar Mij kwam ?"

"Ik wilde U niet van hier weghalen..."

"O ! Maar Ik ben niet voor zulke dingen weggejaagd ! Luister nu. Materieel gezien is er bloedschande. En bijgevolg een straf. Maar een fout is enkel een morele zonde, als er een wil is om zonde te bedrijven. Bedreef de man in geweten een bloedschande ? Gij zegt neen. Wel, waar is de zonde ? Ik bedoel, zijn schuld in het willen bedrijven van een zonde ? Er is nog de fout te beschouwen van een gewoon leven met de dochter van zijn vader. Maar gij zegt dat het onzeker is indien het wel zo was. En zelfs indien zij het was, de fout eindigde wanneer hun gemeenschappelijk leven eindigde. En het is zeker geëindigd zowel omwille van de wegzending als van haar daaropvolgende dood. Daarom zeg Ik dat de man zijn schijnzonde moet vergeven worden. En Ik zeg vermits er geen overtuiging is voor de grote bloedschande die voortduurt en door iedereen gekend is, dat de mensen medelijden moeten hebben voor dat droevig geval, waarvan de oorsprong teruggaat naar het recht van heenzending door Mozes verleend om meer kwalen te vermijden, zoniet grotere. Ik keur dat recht niet goed, want man en vrouw, of ze gelukkig of ongelukkig gehuwd zijn, moeten samen leven, zonder enige heenzending, wat ontucht aanmoedigt en situaties als deze. En verder, zou Ik herhalen, als ge zinnens zijt streng te zijn, moet ge zo zijn met iedereen. Eerst en vooral voor uzelf en daarna met de machtigen. Maar voor zover als Ik weet, met uitzondering van de Doper, heeft niemand zijn stem verheven tegen de koninklijke zonde. Zijn degene die veroordelen, immuun voor dergelijke of ergere zonden, of werpt hun naam of hun macht een sluier over hen, zoals hun pralende mantels hun lichamen bedekken, die dikwijls ongezond zijn omwille van hun ondeugden ?"

"Gij hebt gelijk, Meester. Zo is het. Maar, kortom, wie zijt Gij ?..." vragen de twee vrienden van het hoofd van de synagoog samen.

⁵ Jezus heeft geen tijd om te antwoorden want de deur gaat open en Simon, de schoonvader van Kleofas junior komt binnen.

"Wees welkom. Wat nieuws ?"

Ze zijn allen zo nieuwsgierig dat niemand meer denkt aan de Meester...

"Wel... hij is veroordeeld geworden. Zij wilden zelfs het offer

niet aanvaarden van het brandoffer. Jozef werd van Israël afgesneden."

"Waar is hij ?"

"Daar buiten. Hij weent. Ik heb getracht tot de machtigste te spreken. Maar zij stootten mij af alsof ik een melaatse was. Nu... Maar... Die man is geruïneerd. Zowel zijn rijkdom als zijn ziel. Wat kan hij doen ?"

Jezus staat recht en gaat naar de deur, zonder een woord te zeggen.

De oude Kleofas denkt dat Hij zich beledigd voelt door verwaarloosd te zijn en zegt : "O ! vergeef mij, Meester ! Maar ik ben zo bedroefd dat mijn geest in de war is. Blijf a.u.b. hier !"

"Ik zal blijven, Kleofas. Ik ga enkel om die arme man te zien. Kom, indien gij wenst, mee met Mij." Jezus gaat in de hall.

Er is een stuk grond vóór het huis, met enkele kleine bloembedden, en daarachter ligt de weg. Er ligt een man op de dorsvloer. Jezus gaat naar hem met Zijn armen uitgestrekt. Achter Hem zijn al de anderen die benieuwd zijn om te zien.

"Jozef, heeft niemand u vergeven," Jezus spreekt zeer vriendelijk. De man springt op bij het horen van die nieuwe stem die zo lief klinkt na zoveel stemmen die hem veroordeelden. Hij kijkt op vol bewondering.

"Jozef, heeft niemand u vergeven ?" vraagt Jezus nog eens en Hij bukt zich om de handen van de man te nemen, en te proberen hem op te lichten.

"Wie zijt Gij ?" vraagt de ongelukkige.

"Ik ben Barmhartigheid en Vrede."

"Er is geen barmhartigheid en geen vrede meer voor mij."

"Er is er altijd in Gods boezem. Die boezem is er vol van, vooral voor ongelukkige kinderen."

"Maar mijn zonde is zodanig dat ik gescheiden ben van God. Gij zijt zeker goed, maar laat mij, opdat Gij niet besmet zoudt worden."

"Ik verlaat u niet. Ik wil u vrede geven."

"Maar ik ben... Wie zijt Gij ?"

"Ik heb het u gezegd : Barmhartigheid en Vrede. Ik ben de Redder, Ik ben Jezus. Sta op. Ik kan doen wat Ik wil. In Gods Naam ontsla Ik u van uw ongewilde besmetting. Het andere kwaad bestaat niet. Ik ben het Lam Gods dat de zonden van de wereld

wegneemt. Elk oordeel werd Mij door de Eeuwige Vader gegeven. Wie in Mijn woord gelooft, zal eeuwig leven bezitten. Kom, arm kind van Israël. Verfris uw vermoeid lichaam en versterk uw terneergedrukte geest. Ik zal veel grotere zonden vergeven. Neen. De wanhoop van het hart zal niet van Mij komen. Ik ben het smetteloze Lam, maar Ik loop niet weg van gewonde schapen, uit vrees besmet te worden. Integendeel, Ik zoek ze en neem ze met Mij mee. Te veel mensen zijn volledig geruïneerd geworden door een overdreven en ook oneerlijke gestrengheid van het oordeel. Wee degenen die een geest leiden tot wanhoop omwille van hun onverdraagzame structuren ! Zij handelen niet in het belang van God, maar van satan. Nu heb Ik een publieke vrouw gezien, die bezorgd was om zichzelf te verlossen, zien weggagen van de Verlosser, Ik heb het hoofd van een synagoog vervolgd gezien omdat hij een rechtvaardig man was. Nu zie Ik een man geslagen om een onopzettelijke fout. Ik zie teveel dingen volbracht worden waar ondeugd en valsheid gedijen. En zoals een muur opgetrokken wordt door het plaatsen van de ene steen op de andere en zo een hinderenis vormt, zo ook de dingen die Ik gezien heb, en Ik heb er reeds te veel gezien in één jaar, zijn zelf een muur aan het bouwen van hardvochtigheid tussen Mij en hen. Wee hen wanneer die volledig zal opgetrokken zijn met de materialen die zij hebben aangebracht ! Neem dit, eet en drink. Gij zijt verhoord. Dan zult gij morgen naar Mij komen. Vrees niet. Wanneer gij terug een rustige geest bezit, zult ge vrij zijn te beslissen over uw toekomst. Nu zijt gij er niet toe in staat en het zou kunnen gevaarlijk zijn je het nu te laten doen."

Jezus heeft de man meegenomen in de eetzaal en heeft hem verplicht zich op Zijn plaats te zetten. Daarop bedient Hij hem en zich richtend tot Hermas en Simon zegt Hij : "Dat is Mijn Leer. Dat en niets anders. En Ik predik het niet enkel. Ik beoefen het. Laat degene die dorst hebben naar Waarheid en Liefde tot Mij komen."

⁶ Jezus zegt :

"En hier eindigt Mijn eerste jaar evangelisatie. Neem er nota van. Wat zal Ik u zeggen ? Ik gaf het u omdat Ik wenste het u bekend te maken. Mijn verlangen bemind te worden - kennen is beminnen - wordt door teveel dingen afgewezen. En dat treft Mij diep, de Eeuwige Meester door u gevangen..."

EEEEEE 00000 EEEEEEE 00000 EEEEE 00000 EEEEE

117. - 1. - Jezus in het huis van Lazarus vooraleer naar het "Heldere water" te gaan. p. 1

1. - Jezus beklimt het steile pad dat naar Betanië leidt, Zijn leerlingen volgen Hem in groep : Hij zendt Johannes om Lazarus in te lichten van Zijn aankomst, en een vrouw en Maximinus komen vooruit om Hem te groeten. 2. - Lazarus ontmoet Hem aan de poort en Jezus trekt met hem van de anderen weg om te spreken over de haat van het Sanhedrin, dat Hem verplicht Jeruzalem te verlaten en naar Efraïm te gaan om verder te evangeliseren; Lazarus bezit daar een huisje en hij stelt het tot Jezus' beschikking en vraagt daarom aan Marta het te meubileren voor de groep van de apostelen, en zij vertrekt onmiddellijk met Maximinus en Marcella. 3. - Lazarus licht Jezus in over de nakende aankomst van Izaak met Elias en andere herders en Jezus maakt gebruik van de gelegenheid om aan Zijn vriend te openbaren dat Hij bewust is van zijn goede werken, zoals het kopen van de eigendom van de IJveraar en de dubbele som betaald voor het vrijkopen van Jonas, verrichte daden in het geheim om een bovennatuurlijke beloning te ontvangen, dat hij zeker zal ontvangen met de kroon van heiligheid en martelaarschap.

118. - 2. - Jezus aan het "Heldere Water". Voorbereidingen voor het gemeenschappelijk leven met de leerlingen. p. 5

1. - Het lage kleine landhuis op de plaats "Heldere Water" genoemd bestaat uit een keuken en drie grote zalen, waar er twee bedden in staan, buiten is er een poort en een bron, en het is omgeven door weiden en wijngaarden. 2. - De leerlingen, met uitzondering van Simon de IJveraar, Bartolomeüs, Matteüs en Filippus, die met Jezus afwezig zijn, zijn de zaken aan het herstellen en in orde aan brengen, terwijl Tomas kookt; Judas is duidelijk in een slechte luim daar hij eerst probeert te twisten met Petrus, daarna heeft hij een hevige twist met Jakobus en Judas van Alfeüs en tenslotte voelt hij zich beleedigd door het feit dat Izaak, de herder, die binnengekomen is met brood en eieren, nieuws brengt over de Meester. 3. - Jezus komt aan en looft iedereen onder de leerlingen (uitgenomen Iscariot) die gelukkig zijn een nest te hebben en zoveel voedsel aangeboden wordt door het vriendelijk volk; zij zijn nog aan het eten als het volk aankomt; hen wordt gevraagd te wachten aan de poort; als Jezus buiten gaat om tot de kleine menigte te spreken, licht Petrus Hem in over de aanwezigheid van de gesluierde vrouw. 4. - Jezus verklaart dat het leven niet het bestaan is in de wereld, maar dat het datgene is wat begint met de schepping van de ziel en eindigt met de zonde; indien de ziel sterft aan de Genade (wat haar bestemming is), overleeft ze in de straf van de verdoeming en bereikt niet de volmaaktheid van het eeuwig leven. 5. - Leven is een gave Gods die zorgvuldig moet gebruikt en beschermd worden; Israël heeft duidelijke wetten daarover en men moet er zich naar voegen, en

Jezus heeft de intentie hen elke dag op hetzelfde uur uitleg te verschaffen.

110. - 3. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Ik ben de Heer uw God". p. 12

1. Er zijn minstens tweemaal zoveel mensen aan het Heldere Water, en zij spreken over de Meester Hem vergelijkend met de Doper, eerder verward het nieuws vermeldend in verband met Zijn geboorte en schriftgeleerden en fari- zeeërs afkeuren omdat ze Hem beletten te spreken, terwijl een man wiens been door kanker is aangetast hoopt genezen te worden. 2. - Een man die een zwa- re zonde bedreven heeft en reeds de strengheid van de Doper heeft ondervon- den, hoopt door Jezus te worden vergeven, maar hij is zo beschaamd dat hij wegloopt wanneer hij Hem ziet, maar Jezus weerhoudt hem met woorden van hoop, neemt hem terzijde, luistert naar zijn vreselijke zonde en vergeeft hem in Gods Naam, hem aanzettend zijn zonde uit te boeten door een leven van boete; Jezus gaat daarna terug naar het volk en gaat de gesluierde vrouw voorbij. 3. - Jezus begint Zijn sermoen met de vermelding van de ziel die teruggekeerd is naar de Heer na het zicht te hebben verloren van de Wet en Hij verklaart dat de Heer zich toonde op de Sinai in al Zijn vreselijke macht, omdat het de tijd was van rechtvaardigheid en beproevingen, terwijl het nu de tijd is van de Genade en het Leven. 4. - Daarna verklaart Hij het eerste woord van God dat is : 'Ik ben de Heer uw God', overal op geschreven, op elke menselijke handeling, in elk ogenblik van het leven, vervolledigd met de belofte : "Die u uit de slavernij haalde", wat nu volbracht wordt, want de Verlosser is gekomen om de ketens van de zonde te breken. 5. - Je- zus heeft gedaan met spreken en de man aangetast door kanker vraagt om gene- zen en gedoopt te worden en Jezus voldoet hem door hem mee te nemen naar de nabije rivier waar hij gedoopt wordt en zijn been genezen; iedereen wenst gedoopt te worden en Jezus stelt het uit tot de volgende dag en gaat terug naar het huis. 6. - Petrus ondervraagt over de man die vergeven werd en over het doopsel; Jezus kondigt aan dat ook de leerlingen zullen dopen en wanneer Petrus belijdt dat hij onwaardig is, kust Hij zijn voorhoofd en zegt hem dat Zijn kus een doopsel van zuivering is en zo doet Hij, woorden van liefde uitsprekend en aanzettend tot heiligheid, met Iscariot, die vraagt gekust te worden, en met al de anderen. 7. - Terug antwoordend aan Petrus en Judas Iscariot, belooft Jezus hen te leren bidden als ze in staat zullen zijn niet alleen een gebed te zeggen met de lippen, en Hij belooft hen ook hen de macht te verlenen mirakels te bewerken als ze heiliger zijn; en Hij looft Johannes die met geïnspireerde woorden de noodzakelijkheid vaststelt God te dienen, belijgend dat zij zwak zijn en zondaars.

120. - 4. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Gij zult geen goden in Mijn aanwezigheid hebben". p. 21

1. - Het regent buiten en de grote zaal is vol volk, inbegrepen vier zieke

mensen, de leerlingen zijn onder de menigte verspreid met verschillende opdrachten, als Jezus begint te spreken het gebod verkondigend dat hen verbiedt beelden van goden te maken en ze te aanbidden. 2. - Daarna verklaart Hij dat iedereen altijd in Gods tegenwoordigheid is, dat al de handelingen van de mensen zowel goeden als slechten, ook in Gods aanwezigheid gebeuren, en onder de slechte vermeldt Hij de afgodische eredienst van de vrouw, het goud, de macht, de wetenschap, de mens, zichzelf. 3. - God bepaalt van zichzelf dat Hij streng en jaloers is, dat er geen grotere gestrengheid is dan de Zijne tegen het kwaad, daar er geen heilig minnende jaloersheid is als de Zijne. 4. - Maar indien God aan de bozen straf belooft, belooft Hij barmhartigheid aan hen die Hem beminnen en Zijn geboden onderhouden, bijgevolg degene die gezondigd hebben uit zwakheid, moeten op Hem betrouwen, hun zonde niet beschouwen als een afgod die moet aanbeden worden, hun harten zuiveren om enkel God te ontvangen. 5. - De menigte luistert geboeid naar Hem en wordt aangezet door de hoop op vreugde door Jezus beloofd, die verder gaat met de vier zieken te genezen, en zulk een enthousiasme verwekt dat Hij riskeert verpletterd te worden, maar Hij wordt geholpen door de vlugge tussenkomst van de leerlingen aan wie Hij beveelt al de aalmoezen uit te delen en hen te dopen die erom vragen.

121. - 5. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Gij zult Mijn Naam niet ijdel gebruiken". p.23

1. - De leerlingen zijn in volslagen verwarring om een of andere reden. Petrus stuurt Johannes om inlichtingen naar Jezus die in het bos is nabij de rivier en hij twist met Iscariot over het bezoek van een voornaam personage die de verwaaring veroorzaakt heeft, over de mysterieuze gesluierte vrouw, ook over het karakter van zijn gezelschap over wie hij een zeer streng oordeel velt; Simon de IJveraar en andere leerlingen komen ertussen om de twist te doen ophouden, hen uitnodigend Jezus' komst niet te vergroten, aldus een sterke berouwvolle reactie verwekkend bij Judas, 2. - die met Petrus aan Jezus vergiffenis vraagt; de Meester kalmert Judas en verzekert de anderen over de oprechtheid van het bezoek van Manaën. 3. - Jezus blijft alleen met Judas, Hij vraagt aan de apostel in Hem te vertrouwen, Hij ontvangt zijn zondebekentenis van jaloersheid, maar Hij moet ook luisteren naar het verwijt van Judas, dat Hij weerlegt en Judas eens te meer spijt doet hebben; Hij gaat buiten en ontmoet Petrus die Hij afkeurt voor zijn gedrag tegenover Judas en Hij vraagt hem wat hij aan Manaën zegde die buiten wacht met de anderen. 4. - Jezus begint te spreken over het gebod : "Gij zult Mijn Naam niet ijdel gebruiken. Hij wijst uit dat het niet enkel met woorden maar vooral door slechte daden is dat Gods Naam ijdel kan gebruikt worden; God beschouwt niet als ontheiliging het feit dat een heiden Hem benadert, terwijl Hij een Israëliet als een goddeloos persoon beschouwt die Zijn Naam zou uitspreken met een onzuivere ziel, tenzij hij het zou doen om zich van de zonde te bevrijden. 5. - Na te hebben gesproken houdt Jezus Manaën tegen die te paard zal ver-

trekken en biedt hem onderdak aan en vraagt aan Simon de IJveraar die juist terug is van de rivier waar hij doopte, te zorgen voor de gast.

122. - 6. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Eer uw vader en uw moeder".
p. 34

1. Jezus wandelt op en neer langs de rivieroever en luistert naar de vogels die sjirpen wanneer Johannes bij Hem komt en Hem inlicht over de intentie van Iscariot zich te beteren en zijn verzoek aan Johannes om hem daartoe te helpen; Jezus stemt toe dat Johannes mag meegaan met Iscariot op voorwaarde dat hij Hem zou inlichten ingeval hem iets in de war zou brengen. 2. - Petrus komt aan wanneer Johannes wil weggaan en Jezus licht hem in over de goede intentie van Judas zeggende dat hij moet geholpen worden, want wie verlangt in te gaan tegen stroom in, ontmoet veel moeilijkheden; Petrus stemt toe samen met Jakobus van Zebedeüs die zojuist bij hen kwam. 3. - De menigte begint toe te komen en ze wordt groter en groter zoals Petrus verveeld zegt en zoals Filippus en Bartolomeüs bezorgd bevestigen; Jezus ziet een vrouw wenen; er zijn enige zieken, waarheen Jezus gaat om hen te genezen terwijl Bartolomeüs en Matteüs gaan dopen. 4. - Het mooi mirakel van de dwaze jonge man, die erin slaagt de Naam Jezus uit te spreken en daarna antwoordt op de vragen van zijn vader die geloof had in de Messias. 5. - Jezus verklaart dat Zijn Naam redding betekent, dat satan nooit vreemd is aan de remspoed van de mensheid, dat ziekten het gevolg zijn van zonde; daarna luistert Hij naar de woorden waarmee de Doper de mensen aanzet naar Hem te gaan. 6. - Hij licht de menigten in dat Hij onderdak zal geven aan degenen die niet naar hun huis kunnen terugkeren vòòr de nacht, want liefde moet getoond worden door daden en moet in de familie, die eerbied waardig is, onderhouden worden want het is een organisatie door God gewild. 7. - Hij verklaart het gebod : "Eer uw vader en uw moeder", duidelijk makend hoe en waarom de ouders moeten geëerd worden : zij zijn de donors van het leven en de eerste vrienden en meesters van hun kinderen; Hij verzekert eeuwig leven aan die kinderen die het gebod onderhouden en doet een dergelijke plicht gelden voor de ouders tegenover hun kinderen. 8. - Na de menigte te hebben heengezonden trekt Jezus zich terug maar Hij wordt geroepen door de wenende vrouw die Hem toevertrouwt dat zij een zoon heeft wiens ziel ziek is; Jezus zegt haar dat zij haar zoon genezen zal terugvinden als zij naar huis gaat en dat haar zoon zich altijd moet herinneren dat Jezus de reddingskracht is.

123. - 7. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Gij zult geen ontucht bedrijven".
p. 46

1. Jezus moedigt de schrijfster aan geduldig te zijn gezien het dubbel werk en zegent haar. 2. - Jezus spreekt staande aan de deur van de grote zaal, tot het volkdat onderkomen gezocht heeft tegen de regen, terwijl de leerlingen uitzien voor de zieken, en Petrus, die drukker en natter is dan de ande-

ren, trekt de gesluisde vrouw uit de regen. 3. - Jezus verklaart verder de geboden en volgt een praktische orde en vandaag heeft Hij het over het gebod dat zegt : "Gij zult geen ontucht bedrijven" en Hij waarschuwt de mensen dat niemand kan zeggen dat hij vrij is van seksuële zonden indien men beschouwt dat vereniging van man en vrouw dat voortplanting uitsluit ook zonde is en hen verlaagt onder het peil van de dieren. 4. - Veel vleselijke handelingen van mensen zijn ontucht, maar Jezus beschouwt nu enkel deze die gedaan worden door wederzijdse ondeugd of als compensatie, de gevolgen vermeldend die zich opstellen voor het voorbijgaande plezier : belediging aan het vaderschap en het moederschap, weigering van gelukkige onschuld en van kinderen, straf van God. 5. - En toch gaat Hij om de ziel te ontmoeten van de prostituée die spijt heeft over haar verloren zuiverheid maar een bloem en een engel kan worden zoals in het verleden, want berouw geeft nieuwe kracht, zuivert en verheft, en Gods barmhartigheid is oneindig groter dan de menselijke ellende. 6. - Op het einde van Jezus' spreekbeurt, terwijl de mensen weggaan, naderen enkele notabelen tot Petrus die ironisch antwoordt op hun misprijzende hoogmoedigheid; andere leerlingen nemen deel in de discussie met waardige vastberadenheid, zodat de notabelen de reden verklaren van hun verontwaardiging : de gesluisde vrouw die Jezus volgt is een prostituée en de minnares die wegliep van Shammai van Elchi; zij beledigen Jezus maar ze worden beschaamd gemaakt door de leerlingen en worden tot zwijgen gebracht door de vastberaden verklaring van Jakobus van Alfeüs. 7. - De leerlingen brengen aan Jezus over wat gebeurde, die hen verzekert en een toespeling maakt op de mogelijkheid van de bekering van de gesluisde vrouw.

124. - 8. - De "Gesluisde Vrouw" aan het "Heldere Water". p. 54

1. - Het weer is triestig, er zijn geen pelgrims en de leerlingen spreken schertsend over de uitwerkselen van regendruppels die door het lekke dak druppen. 2. - Petrus ziet de gesluisde vrouw een bussel hout nemen in de tuin en hij besluit haar te volgen en te zien waar zij verblijft; de anderen ondervragen Jezus over haar maar Hij bedaart hun nieuwsgierigheid door te zeggen dat wat Hem betreft zij een ziel is. 3. - Judas Iscariot, die voor enige tijd goed is en kalm, stemt in dat hij de gesluisde vrouw volgde en dus weet waar zij verblijft; Jezus prijst hem omdat hij haar eerbiedigde, hoewel hij eronder leed. 4. - Petrus komt terug en licht hen in over de erbarmelijke condities van de vrouw die in een hut woont nabij de rivier; zij voelen aan dat het noodzakelijk is haar onderdak te geven in de zaal die leeg staat, maar het besluit is tenslotte genomen nadat Jezus elke leerling heeft ondervraagd, en de drie oudsten wordt de taak toevertrouwd haar naar het huis te brengen. 5. - Jezus geeft nauwkeurige bevelen voor iedereen. Hij verklaart het belang van het liefdegebaar voor de naaste, uitwijzend dat zielen vooruitgang maken in heiligheid wanneer zij zien dat de daden van hun leermeesters overeenstemt met hun onderricht.

125. - 9. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Onderhoud de heiligdagen".
p. 60

1. - Het weer is niet zo vreselijk en de mensen zijn teruggekomen; Jezus stelt belang in een kleine jongen wiens benen gebroken zijn; Hij neemt het kind in Zijn armen, gaat tot waar Hij zal spreken, legt de jongen op Zijn knieën en begint te spreken. 2. - Hij verklaart het gebod van de sabbatrust, die voordelig is voor het lichaam, de moraal en de geest. 3. - Mensenwerk moet eerlijk zijn uit liefde voor onze naaste; oneerlijke winsten zijn vervloekt zelfs indien een gedeelte ervan naar de Tempel gaat en een valse eerbied voor de Wet is onecht onderhoud van de sabbat. 4. - Ook wanneer men in zonde valt, moet men het geloof in Gods vergiffenis niet verliezen, want de Heer buigt zich over degene die vallen door hen te helpen om terug op te staan, zoals Jezus deed met de kleine jongen, die Hij op Zijn knieën nam en die rustig in slaap is gevallen. 5. - Jezus wekt het kind met een kus en doet hem gaan; de jongen is zo gelukkig om te doen wat Jezus zegt dat hij niet beseft dat hij genezen werd en hij loopt om zijn wenende moeder te troosten te midden de hosanna's van de menigte.

126. - 10. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Gij zult niet doden".
Dood van Doras. p. 64

1. - Jezus begint het gebod uit te leggen : "Gij zult niet doden" door vragen te stellen aan de menigte. Het hoofd van de synagoog, Kleofas van Emmaüs antwoordt in naam van allen en hij vraagt eerbiedig verlicht te worden door de Wijsheid en Waarheid van de Meester. 3. - Jezus vat sprekend samen en trekt de aandacht van de mensen op de verschillende omstandigheden van de misdaad : wie werd geslagen ? Een mens, het hoogste schepsel door God bemind die Zijn Woord tot hem stuurde, dus is de misdaad van het doden van een mens ook tegen God die zijn ziel schiep; 3. - waar werd hij geslagen ? de plaats, het lichaamsdeel en de gevolgen als het een zwangere vrouw is, met of zonder voorbedachte raad; 4. - met welk middel is men geslagen ? Er zijn veel middelen en vrouwen moeten weten dat abortus ook moord is; 5. - waarom is men geslagen ? door een plotse mentale woede veroorzaakt door een geweldige emotie of door wellust om macht of om menselijke waardering; 6. - hoe is men geslagen ? Door wreed te handelen met herhaalde slagen gedreven door satanische haat; 7. - wanneer wordt men geslagen ? Onmiddellijk of na lange tijd, en zodoende vele zonden ineens bedrijvend; 8. - vervloekt is de meester die een slaaf erger behandelt dan een dier; bij dit gezegde is Jezus indrukwekkend en vreesaanjagend, en iedereen is verwonderd terwijl Hij verder de nieuwe Wet uitlegt, die de hardvochtigheid van de Kaïns afschaft tegen de nieuwe Abels en tegelijkertijd staat Hij recht en schijnt als met de bliksem de aanwezige zondaar te treffen. 9. - Doras verschijnt op het einde van de zaal, hij antwoordt bedreigend aan Jezus en hij valt dood neer getroffen door de goddelijke rechtvaardigheid waaraan Jezus hem had toevertrouwd; de

reactie van de menigte wordt belemmerd en verbeterd door Jezus die aan de oude Kleofas belooft in zijn synagoog te gaan spreken.

127. - 11. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Beproof de Heer uw God niet". De drie leerlingen van de Doper. p. 72

1. Drie herders, leerlingen van de Doper komen naar het Heldere Water op een klare winterdag : het zijn Simon, Johannes en Mattias, die gekomen zijn om aan de Meester de groeten te brengen van de Doper, die nog vrij is maar altijd in gevaar en zo verlangt om Jezus terug te zien en te horen. 2. - De ware reden van het bezoek is Jezus in te lichten dat Doras, de farizeeër, die naar de Doper was gegaan en door hem verjaagd werd, dreigementen geuit had tegen Jezus die kort antwoordt hen zeggende wat de dag voordien gebeurde, en onmiddellijk van onderwerp veranderend, spreken zij van Manaëns bezoek, van de gesluierte vrouw, van datgene wat de Doper gerapporteerd werd en van zijn vrolijke reactie op de manifestaties in het voordeel van de Christus en Mattias herhaalt de triomfantelijke woorden van de Doper, die hij in zijn geheugen prentte om ze hem te kunnen herhalen. 4. - Jezus openbaart aan de drie mannen, die benieuwd zijn het te weten, het mysterie van heiliging van de Doper in de schoot van zijn moeder; gelukkige reactie van de drie die Jezus loven en Zijn Moeder. 5. - Veel mensen zijn aangekomen en Jezus zal tot hen spreken over het gebod : "Stel de Heer uw God niet op de proef", de gevallen verduidelijkend wanneer men ertegen zondigt en Hij commentariëert over de dood van Doras, verklarend hoe men zich moet gedragen om door God bemind te worden; de drie herders zijn gelukkig dat zij Hem hebben horen spreken.

128. - 12. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Gij zult de vrouw van uw naaste niet begeren". p. 79

1. - Jezus gaat door een grote menigte die Hem van alle kanten toeroept, als de kreet van een jonge melaatse gehoord wordt; hij is verborgen maar toont zich op Jezus' verzoek; de Meester ondervraagt hem en aangezet door zijn bedroefde moeder belijdt hij zijn zonde van ontucht die de oorzaak is van zijn ziekte; Jezus behandelt hem met veel strengheid en geneest hem, maar enkel omwille van zijn moeder, en zegt hem naar de priester te gaan voor de zuiveringsritus. 2. - Daarna spreekt Jezus over het gebod : "Gij zult de vrouw van uw naaste niet begeren" wat samenhangt met "Gij zult geen onkuisheid bedrijven", Hij zegt dat bekoring geen kwaad is, maar de zonde van wellust en de daaropvolgende voltrekking van onkuisheid omvat ook al de andere zonden tegen de andere geboden; dat Hij zo walgt van wulpsheid dat Hij niet verder kan spreken en Hij gaat naar de zieken. 3. - Judas Iscariot vraagt aan Jezus hem toe te staan naar Jeruzalem te gaan met Simon de IJveraar en Johannes, want hij is gekweld omwille van dezen uit de Tempel en Jezus stemt in, Hem aanzettend te volharden in het goede te doen. 4. - De schrijfster zegt dat zij haar zeer ziek voelt.

129. - 13. - Jezus aan het "Heldere Water". Hij geneest de waanzinnige Romein en spreekt tot de Romeinen. p. 84

1. Jezus is in de keuken met Tomas terwijl de andere leerlingen bezig zijn met ander werk, als Hij ingelicht wordt van de aankomst van een waanzinnige heiden en Hij gaat de mensen tegemoet die bij hem zijn. 2. - Een Romein, de broer van de waanzinnige, komt naar voor en legt de reden uit van zijn reis, vruchteloos ondernomen daar zij in de goden geloven; Jezus spreekt tot hem over de ziel, de menselijke rede, God, aangehaalde woorden van Galen, die de Romein verbazen die Jezus' filosofie prijst. 3. - Jezus zegt hem de zieke tot Hem te brengen, Hij verklaart dat hij bezeten is en geneest hem; zij gaan alleen en luisteren naar Jezus die spreekt in de grote zaal. 4. - Jezus verwijst naar de episode van Naäman genezen door Elisa om het mirakel te verrechtvaardigen op de heiden, zonder enige zuivering maar met godsdienstig onderricht die het vertrouwen van de Romeinen versterkt. 5. - Daarna legt Hij de natuur uit van de ziel, door de Enige God geschapen voor elke mens, en dat Hij niet alleen gekomen is voor Israël en dat het rechtvaardig was het geloof van de heidenen te belonen. 6. - De Romein, vooraleer te vertrekken met zijn genezen broer, geeft te kennen dat hij de ware God verlangt te kennen en Jezus zendt hem weg met de belofte van een gave en de rijke offers van de Romein heeft Hij uitgedeeld aan de armen. 7. - De gesluisde vrouw weent en Jezus zendt Petrus om haar te troosten; Petrus tracht vruchteloos uit te maken wie zij is en Jezus gaat naar het dorp waar de vrouw van Zacharias stervende is.

130. - 14. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Gij zult geen valse getuigenis geven". p. 92

1. Matteüs en Petrus zien enkele verdachte Galileërs, zij zeggen het aan Jezus' neven en samen confronteren ze hen terwijl zij kwaad spreken over de Meester tot enige mensen en zij dwingen de lasteraars weg te gaan. 2. - Daar een mens zijn geloof belijdt in Jezus spijts de läster van het slechte volk, antwoordt Jakobus van Alfeüs hem met een korte les over de tekens van de nieuwe tijden, die de bewondering van Petrus gaande maakt; Jakobus verklaart dat hij zulk een wijsheid bekam uit de lessen van de Heilige Maagd, en Petrus hoopt dat Zij bij de groep zal komen. 3. - Jezus komt uit de keuken met een kleine jongen wiens naam Asriël is, die leerling wil worden en een zeer wijs antwoord geeft aan Tomas die hem geplaagd heeft en dan aangezet door Jezus, brengt hij de vredesgroet over aan de gesluisde vrouw. 4. - Jezus begint te spreken over het gebod : "Gij zult geen valse getuigenis geven" als moordenaars bestempeland degenen die de eer van het volk beledigen met leugens en verklarend dat haat, afgunst en vrees de oorzaken zijn van zulk een zonde. 5. - Jezus geeft te kennen dat hij, die zich behoorlijk gedraagt, de kans niet loopt beticht te worden van leugen, Hij prijst oprechtheid en eenvoud, haalt daarom een passus aan uit de Spreuken, Hij zet

de mensen aan slechts één woord te hebben en te zijn als kinderen. 6. - De kleine Asriël voegt een beschouwing toe aan de woorden van Jezus, die hem teruggeeft aan zijn moeder.

131. - 15. - Jezus aan het "Heldere Water" : "Gij zult niet begeren wat aan uw naaste behoort". p. 99

1. - Jezus deelt mee dat God aan iedereen geeft wat noodzakelijk is en men niet meer moet wensen. 2. - Afgunst was het begin van de zonde van Lucifer, Adam en Eva, Kain, en van Maria, de zuster van Aäron en Mozes. 3. - De mensen zouden de vogels moeten navolgen in de vrijheid van verlangens om gelukkig te zijn en te leven zonder onzeker verlangens. 4. - Jezus houdt zich af van spreken om aan sommigen op het einde van de zaal te vragen wat zij zeggen; zij wensen te weten aan welke zonde Antipas schuldig is, zo zet Jezus Zijn les verder over het omvangrijk verband van de zonden van het vlees en hoe God hen vergeeft die berouw hebben Gods liefdevolle liefde. 5. - Wanneer Jezus de menigte heen zendt beveelt Hij aan hun liefdadigheid het geval aan van de arme weduwe in nood, Hij geneest een haast blinde man en luistert naar een oude vrouw die Hem vertelt over haar schoonmoeder die ziek is; een treurige geschiedenis die de schrijver niet kan schrijven omwille van een hartaanval.

132. - 16. - Jezus aan het "Heldere Water". Slot. p. 103

1. - Jezus zegt dat Hij het commentaar op de Tien Geboden afgemaakt heeft als voorbereiding op het Zuiveringsfeest dat op handen is. 2. Daarna haalt Hij het boek der Machabeëën aan, herinnerend aan de zuivering en wijding van de Tempel door Judas, en Hij past op de huidige tijden de verscheidene fases aan, vermeld in het bijbels verhaal en vat Zijn onderrichtingen samen van de voorgaande dagen. 3. - Na te hebben vermeld dat vergiffenis en barmhartigheid op het nieuw altaar liggen, commentarieert Jezus over de boetepsalm van David en maakt er een prachtige omschrijving van. 4. - Jezus kondigt de hoop aan op redding en verkondigt Zijn zending van Goede Herder als voorafgebeeld door Ezechiël en Hij doet het met zulk een verwoering dat de mensen als betoverd zijn en niet gaarne weggaan. 5. - Jezus en Petrus zijn aan het spreken terwijl zij naar het dorp gaan : de gesluierde vrouw die weggaat wekt opnieuw de nieuwsgierigheid van Petrus; zij discussiëren over het vieren van het Lichtfeest, en vermelden de omstandigheden van de Geboorte van de Heer; Petrus belijdt dat hij een onbekwaam leerling is en de Meester verzekert hem dat hij heeft wat nodig is om Zijn steen te zijn; Petrus drukt zijn verlangen uit een zoon te hebben en Jezus belooft hem een veel groter vaderschap; aan Petrus wordt gevraagd een ring te verkopen die Jezus ontving voor liefdadige doeleinden.

133. - 17. - Jezus verlaat het "Heldere Water" en gaat naar Betanië. p. 111

1. - De leerlingen zijn bezig met handwerk aan het Heldere Water, dat nu zonder pelgrims is, en Jezus spreekt met Andreas : als vertrekpunt neemt Hij de vogels waarheen Hij broodkruimels wierp om een les te geven over het vertrouwen in God; daarna prijst Hij de stille activiteit van Andreas en beschrijft de toekomstige priesters : degene die niets zijn dan lawaai en uitwendig gedoe en de heiligen die helemaalgeestelijk zijn en bekeringen bewerken, precies zoals de zachte Andreas, die zo beseft dat een ander van zijn verborgen reddingswerken uitgekomen is. 2. - Johannes, Simon de IJveraar en Judas Iscariot komen terug en worden vrolijk verwelkomd, zij zijn zwaar geladen en zij hebben een brief meegebracht. van de Heilige Maagd en Jezus leest die. 3. - Na groeten en aanbevelingen ook van verwanten van de leerlingen en aandoenlijke uitdrukkingen van liefde voor Haar Zoon, die niet meer bij Haar is, licht O.L. Vrouw Jezus in dat Jozef van Alfeüs in Jeruzalem bedreigd werd en dat Hij niet moest blijven waar Hij is. 4. - De leerlingen wijden uit over het laatste deel van het nieuws, dat ook bekrachtigd wordt door de informatie die Simon de IJveraar en Judas opgeraapt hebben te Jeruzalem, die ook aandringen met de andere leerlingen het Heldere Water te verlaten; Jezus stemt in en daar Judas Iscariot terneergedrukt is, herinnert Hij hem aan de realiteit van het apostolisch werk. 5. - De leerlingen bewonderen de gezonden giften door hun vrouwen, maar Jezus is droevig en in zichzelf gekeerd, tot Hij instructies geeft voor het vertrek en Andreas zendt om de gesluisde vrouw in te lichten.

134. - 18. - Genezing van Jerusa, de vrouw uit Docco lijdend aan kanker. p. 120

1. - In het kleine dorp Docco gaat Jezus naar het huis van Marian met Zijn leerlingen, na aan een voorbijganger te hebben gevraagd waar het was. 2. - De oude vrouw verwelkomt Jezus en toont Hem haar zeven kleinkinderen, hun ellendige toestand verklarend waartoe zij gebracht zijn door de ziekte van haar schoondochter. 3. - De magere zieke klaagt in haar kamer en lijdt zeer veel pijn in haar borst; zij smeekt Jezus die haar geneest door het zieke deel aan te raken van haar lichaam. Jezus vraagt in hun huis te blijven en zendt Judas om veel voedsel te kopen.

135. - 19. - Te Betanië in het huis van Simon de IJveraar. p. 124

1. - Jezus komt te Betanië aan (beschrijving van de prachtige zichten met huizen van boeren en woningen van rijke mensen) en Hij wordt begroet door de mensen maar wordt minachtend aangezien door een vrouw, een Griekse of Romeinse die over een laurierhaag uitkijkt. 2. - Lazarus komt aan na Maximinus en is ontgoocheld bij de beslissing van Jezus zich op te houden in het huis van Simon; hij vreest de Meester te verliezen omwille van de aanwezig-

heid van zijn zuster Maria, maar Jezus verklaart de ware reden voor Zijn beslissing en Hij troost ook Marta die wenend aankomt; allen gaan in het kleine huis van Simon die de plichtplegingen van het huis waarneemt. 3. Wanneer Jezus en Lazarus alleen zijn, spreken zij over de plannen van het Sanhedrin dat bereid is tot het uiterste te gaan om Jezus te betrappen op zonde en Hem te kunnen doden : wat Jezus zegt gemakkelijk is daar Hij tot Romeinen en prostituées gesproken heeft; Lazarus is als verslagen van verbazing maar begrijpt dadelijk de zending van de Meester en laakt de schijnheiligheid van de leden van het Sanhedrin, daar zij beweren dat zij niet onrein worden door naar het huis te gaan van de Romeinse vrouw te Betanië. 4. - Jezus spreekt tot de mensen van Betanië vanaf het terras : Hij zegt dat de rivier van hun liefde de stroom van haat heeft overspoeld en dat de goede mensen het Paradijs zullen veroveren, terwijl de slechte mensen enkel genieten van een voorbijgaand plezier. 5. - Maria, Lazarus' zuster, wordt gezien sluipend achter een haag en Jezus begint met luider stem te spreken, Marta tegelijk verplichtend te blijven waar zij is : Hij zegt dat zondaars eventueel walgen van hun eigen zonden en zij jammeren als Job terwijl hun ziel de ware Liefde zoekt, die God is, die hen niet misprijst. 6. - Het volk vertrekt langzaam; Lazarus is ontdaan omwille van de verschijning van zijn zuster Maria en Jezus zegt aan iedereen haar alleen te laten.

136. - 20. - Het wijdingsfeest met de herders in het huis van Lazarus. p. 133

1. - Lazarus' prachtig huis is schitterend met al de lichten die erin branden; Marta verplaatst zich vlug her en der en draagt een mooi gewaad; Jezus wandelt alleen in gedachten verslonden naar de visvijver en blijft staan om te luisteren naar de zalige zang van de nachtegaal. 2. - Simon de IJveraar roept Jezus wanneer alles klaar is voor het wijdingsfeest; maar ze blijven staan en spreken over het verdriet van Lazarus en Marta omwille van hun zuster en Jezus verklaart hoe Hij de harten van de mensen bekeert, de graden van heiligheid bepalend van al de verlost en tot de eersten die groot zullen zijn door hun liefde en heldhaftigheid. 3. - Jezus wordt verwelkomd door Marta en Lazarus, die een verrassing heeft voor Hem : de herders Izaak, Elias, Levi, Jozef en Jonathan; zij zetten zich allen rond de tafel en op een ledige plaats heeft Jezus een lamp geplaatst in herinnering aan de vrouwen die afwezig zijn. 4. - De maaltijd begint en de herders herinneren aan de Geboorte van Jezus; Petrus klaagt omdat hij weinig of niets erover weet, maar hij moet aannemen dat hij geen aandacht schonk toen het verteld werd in het verleden en Jezus past het antwoord van Petrus toe op de vermoeide en slaperige mensen die geëvangelizeerd werden. 5. - Jezus spreekt over de dageraad van Zijn aards leven : de Onbevleete Ontvangenis van O.L. Vrouw, Haar leven in de Tempel, Haar zuiver huwelijk met Jozef, de Boodschap en Haar goddelijk Moederschap; en antwoordend op de vragen van Petrus en Bartolomeüs, legt Hij het gedrag uit van de rechtvaardige Jozef. 6. - De herders zetten de geschiede-

nis verder met de verkondiging van de engel, hun aanbedding van het Pasgeboren Kindje, Zijn vroege jeugd tot aan de aanbedding van de Wijzen en de slachting, waarover zij verkiezen te zwijgen. 7. - Jezus doet dan uitkomen dat de herders zonder nieuws bleven over Hem uit voorzichtigheid, waartoe ook Zacharias, de priester, aansloot en Hij verklaart de redenen van Zijn verlies gedurende drie dagen toen Hij nog Kind was en de betekenis van Zijn antwoord aan Zijn Moeder die Hem gezocht had. 8. - Petrus zou zich alles willen herinneren : Matteüs zal hem helpen en wil er de herders bijhalen om de geschiedenis aan hem te herhalen; Jezus besluit met het opzeggen van een psalm.

137. - 21. - Terugkeer naar het "Heldere Water".

p. 145

1. - Terwijl zij terugkeren naar het Heldere Water op een regenachtige dag, wordt Jezus door Andreas ingelicht dat de gesluierde vrouw weggelopen is nadat zij overvallen was geweest door enkele farizeeërs, die ook trachten hem te benadelen; daar Andreas vreest dat haar vooruitgang op de weg van de redding in gevaar mocht worden gebracht, verzekert Jezus hem dat de wil om verlost te worden reeds een absolutie is en in de gevoelens van Andreas ziet Hij de ware apostel die niet verwacht de vrucht van zijn actie te zien. 2. - Iscariot komt aangelopen en vertelt hen dat enkele farizeeërs nog in het dorp zijn en dat een schriftgeleerde hem aanviel en hem krabde en dat hij reageerde en haast de man versmachtte; de leerlingen en Petrus in het bijzonder worden meegesleept door de vloed van geweld en worden streng berispt door Jezus, die besloten is te blijven en Zijn plicht als Verlosser te volbrengen ook ten gunste van Zijn vijanden. 3. - De farizeeërs komen aan wanneer de apostelen willen beginnen eten en zij bevelen hooghartig aan Jezus weg te gaan en beledigen Hem tegelijkertijd; vruchteloos nodigt Jezus hen vriendelijk uit hun wegen te verbeteren en hun zielen te redden, zij gaan Hem vervloekend weg; Jezus beslist de volgende morgen te vertrekken na Zijn vrienden te hebben gegroet.

138. - 22. - Een nieuwe leerling. Vertrek voor Galilea.

p. 152

1. De rentmeester die onderdak gaf aan de gesluierde vrouw en haar verdedigde, verhaalt aan Jezus wat hij deed en geeft Hem een gouden armband die hij ontving van de arme vrouw; Jezus zegent hem en zijn familie en gaat weg met Zijn leerlingen. 2. - Terwijl ze verder gaan vertellen de leerlingen over hun vervolgers, die aan Jezus de gelegenheid geven om geweld te veroordelen, daar het nutteloos is om het Rijk der hemelen te vestigen en Hij doet de noodzakelijkheid en oneerlijkheid uitkomen voor het bezoek dat zij zullen brengen aan het hoofd van de synagoog die omwille van Hem vervolgd werd. 3. - Het jong hoofd van de synagoog Timoteüs, die Jezus ontmoet met zijn moeder in hun huis, is terneergedrukt omwille van de twijfel, bij hem ingeprint door de leden van het Sanhedrin, dat hij gezondigd heeft; Jezus verzekert

hem en neemt hem op als leerling, en zegt hem bij Hem te komen nadat hij antwoord ontvangen heeft van het Sanhedrin en zo maakt Hij hen beiden hem en zijn moeder, gelukkig.

139. - 23. - In het gebergte nabij Emmaüs.

p. 156

1. Jezus en de leerlingen gaan in een zeer bergachtige plaats en maken plannen voor de toekomst; Judas wenst nog eens de Meester te Keriot te hebben, hij spreekt over de menselijke natuur en dringt erop aan Jezus' oordeel te vragen over hemzelf. 2. - Jezus kijkt medelijdend naar hem en schetst dan het karakter van Zijn leerling : het heeft veel goede elementen, maar niet goed geordend, en hij neemt niet de nodige zorg om ze te ordenen. 3. - Judas laakt de bekoringen, Jezus zegt dat hij in dergelijke gevallen zich niet moet opsluiten, maar moet uitzien voor goede mensen om door hen geholpen te worden en Jakobus van Alfeüs en Johannes spreken over de heerlijke omgevingen in Galilea en de goedheid van Judas' moeder. 5. Petrus komt aan en vraagt Jezus de les over orde en heiligheid te herhalen, die als een rechte lijn zijn waarin onvolmaaktheden gemakkelijk op te speuren zijn; daarna verzekert Jezus Zijn leerlingen dat zij vooruitgang maken in de volmaaktheid.

140. - 24. - In het huis van Kleofas het Hoofd van de Synagoog.

p. 161

1. Jezus bezoekt Kleofas, het oude hoofd van de Synagoog van Emmaüs, die Hem aan zijn volk voorstelt als de Messias; en de Meester licht hen in dat Hij in de synagoog zal spreken; Kleofas neemt Jezus mee naar huis en stelt Hem voor aan zijn verwanten terwijl hij wacht op de notabelen die hij uitgenodigd heeft. 2. - Twee mannen, Simon en Hermas komen aan en stellen eerbiedig vragen aan Jezus over Zijn oorsprong, Zijn werk, over het herstel van Israëel, tot Kleofas hen allen uitnodigt aan tafel te gaan. 3. - Kleofas is verwonderd dat Jezus het Heldere Water moet verlaten en vraagt Hem Zijn Leer te verhelderen, die de farizeeërs en schriftgeleerden beschouwd mogen hebben als gevaarlijk omwille van een fout van evaluatie : en Jezus verklaart aan de drie mannen die zeer verwonderd zijn, dat de tijd van Barmhartigheid is gekomen en de overhand heeft op de Rechtvaardigheid, hoewel beide altijd bestaan hebben sinds de mens God verplichtte streng te zijn. 4. - Kleofas licht Jezus in over het droevig geval van een man van Emmaüs, die onwetend een vrouw huwde die misschien zijn zuster was, en dus zijn vrouw moest wegsturen die van verdriet stierf; Jezus legt uit dat er geen wil bestond om te zondigen, dat de aangehaalde zondige situatie tot een einde is gekomen en dat de man zou moeten behandeld worden met barmhartigheid, terwijl zij de welgekende bloedschande van Herodes moeten veroordelen. 5. - De schoonvader van de zoon van Kleofas komt met het nieuws dat Jozef, de man waarover zopas was gesproken, veroordeeld werd en uitgestoten, en dat hij buiten weent; Jezus gaat hem bijstaan, Hij vergeeft hem in Naam van Zijn Goddelijke Zending en vervolle-

digt dan de uitleg over Zijn Leer, die Hij beoefent en predikt. 6. - Jezus zegt aan de schrijfster dat Zijn eerste jaar evangelisatie hier eindigt, maar Zijn gave wordt verworpen door velen, die zich gedragen zoals de fari-
zeërs.

EEEEEE 000000 EEEEEEE 000000 EEEEEEE 000000 EEEEEEE

Dit werkje is de vertaling van de kapittels 117 tot 140 uit het
Eerste Engels deel van "The Poem of the Man-God" door
Maria Valtorta.